

[Søren Olesen.]

nogen grund til at se på det tab, som kommunerne her vil lide. De har fået vederlag på en helt anden måde og meget udover det, som de her må give afkald på.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel): Jeg takker de ærede ordførere, som har givet tilslutning til lovforslaget. Jeg forstår, at man tilsigter at få lovforslaget henvist til det samme udvalg, som det foregående lovforslag er henvist til. Derfor finder jeg ingen anledning til at gå ind i en større diskussion om de synspunkter, der har været fremme. Dog vil jeg have lov til at sige, at jeg havde en fornemmelse af, at det ærede medlem hr. Aksel Møller var noget mere venlig overfor dette lovforslag end overfor det foregående. Hvis ikke jeg misforstod, hvad det ærede medlem sagde, så havde man dog råd til den ordning, der tilstræbes gennem dette lovforslag. Ganske vist, sagde det ærede medlem, skulle jeg ikke tro, det var nogen besparelse. Ja, jeg har ikke været i stand til at regne ud, hvor store besparelserne bliver, men nogen besparelse bliver der nok. Det ærede medlem hr. Aksel Møller sagde imidlertid, at man kunne se på det i udvalget, og det betyder for mig, at man vil se på det med en vis velvilje også fra det ærede medlems side.

(Kort bemærkning).

Aksel Møller: Af noget, den højtærede minister sagde nu, kunne det fremgå, at der var tvivl hos den højtærede minister om min opfattelse af de to lovforslag. Jeg vil gerne sige, at ministeren har fuldstændig ret, jeg er mere velvillig overfor det sidste lovforslag end overfor det første. Jeg kan sige det på den måde, at medens jeg regner med, at et forslag så nogenlunde som det sidste vil blive gennemført, regner jeg bestemt med, at den højtærede minister ikke får mulighed for den principielle forandring i loven om kommuneskatter i købstæder og landkommuner, som han har foreslået ved at overlade kommunalbestyrelserne et frit felt i denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Heising: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til det udvalg, som tinget har besluttet at nedsætte angående den forrige sag på dagsordenen.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i helligdagsloven.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1961; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3082).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Jens Hansen: Det beskedne forslag om ændring i helligdagsloven, som den højtærede justitsminister har fremsat, er ikke særlig revolutionerende og kan vel ikke give anledning til nogen stor principiel debat, hvad tidligere ændringer i helligdagslovgivningen har gjort i dette høje ting.

Af justitsministerens skriftlige fremsættelse fremgår det, at det er med en vis resignation, han har nøjedes med at foreslå denne beskedne ændring, og at han i stedet for kunne have haft lyst til påny at fremsætte regeringsforslaget fra 1936. Jeg er enig med den højtærede minister i det synspunkt, at den eneste begrænsning af forlystelserne på søn- og helligdage burde være den, at gudstjenesten ikke måtte forstyrres. Men når justitsministeren har vist en sådan beskedenhed, skal jeg afholde mig fra at argumentere for en yderligere ændring af helligdagsloven end den foreslåede, selvom meget kunne friste hertil.

Ændringen omfatter § 3, stk. 1, og tilsigter, at biograferne kan begynde med forestillinger fra kl. 14 i stedet for som nu, da der for biograferne er generelt forbud mod at begynde før kl. 16. Desuden bortfalder den bemyndigelse til dispensation, der i helligdagsloven er givet justitsministeren, hvor det drejer sig om teaterforestillinger på faste teatre samt indendørs koncerter af højere art, og det bestemmes i lovforslaget, at disse kan afholdes allerede fra kl. 14. Endelig foreslås det, at dispensation til afholdelse af væddeløb fra kl. 14 skal gives af politiet. For væddeløbenes vedkommende